

ЛІДЕР

№ 22 (38)

лютий 2019

Сьогодні у номері:

День Героїв Небесної Сотні — пам'ятний день, що відзначається в Україні 20 лютого на вшанування подвигу учасників Революції гідності та увічнення пам'яті Героїв Небесної Сотні.

Пам'ятний день встановлено указом Президента України Петра Порошенка 11 лютого 2015 року з метою увічнення великої людської, громадянської і національної відваги та самовідданості, сили духу і стійкості громадян, завдяки яким змінено хід історії нашої держави, гідного вшанування подвигу Героїв Небесної Сотні, які віддали своє життя під час Революції гідності (листопад 2013 року — лютий 2014 року), захищаючи ідеали демократії, відстоюючи права і свободи людини, європейське майбутнє України. Спецзагоди з вогнепальною зброєю. Київ, 20 лютого 2014 року

День 20 лютого став переломним у ході подій Революції гідності.

20 лютого в нашій школі відбулися заходи пам'яті Небесної Сотні. Учні провели флешмоб «Герої не вмирають». Класні керівники провели години пам'яті загиблих на Майдані Незалежності. На завершення учні всіх класів виконували Гімн України та хвилиною мовчання вшанували пам'ять загиблих героїв.

Зупинимо булінг разом

Булінг – це відносно новий термін для пересічного громадянина, зміст якого кожен із нас не просто знає, а в більшості випадків стикався з цим явищем у дитинстві. Булінг - це агресивна поведінка щодо окремої особи або групи, з метою приниження, домінування, фізичного чи психологічного самоствердження.

Булінг може проявлятися у вигляді психологічного тиску (образи, приниження, погрози, ігнорування тощо) та фізичних знущань (удари, поштовхи, принизливий фізичний контакт, побиття та інше). Не рідко фізичний і психологічний тиск об'єднуються.

Від булінгу страждають і агресори, і жертви. Всі вони переживають емоційні проблеми, не вміють будувати стосунки з людьми, мають проблеми психо-емоційного розвитку. Вони потребуватимуть підтримки дорослих, які б допомогли їм розвинути здорові відношення з людьми не лише у школі, але й протягом усього їх подальшого життя.

У нашій школі у межах проекту мін'юсту «Я маю право!» пройшла правопросвітницька кампанія «Стоп булінг», у рамках якої відбулися флешмоби, лекції, тренінги, години відкритих думок, обговорення тематичних відеосюжетів, поширено інформаційні буклети «Зупинимо булінг!» серед учнів та батьків.

Активну участь у проведенні заходів взяли класні керівники 5-11 класів, практичний психолог, соціальний педагог, педагог-організатор та заступник директора з ВР. До проведення інформаційної кампанії «Стоп булінг» долучилися спеціалісти відділу «Звенигородське бюро правової допомоги».

Крізь пекло афганської війни...

Афганська війна 1979-1989рр.- збройний конфлікт між афганськими урядовими і союзними військами СРСР, що прагнули зберегти в Афганістані прокомуністичний режим, з одного боку, і мусульманським афганським опором - з іншого.

В грудні 1979р. почалося введення радянських військ в Афганістан. Десант висаджувався на аеродромах Кабула, Баграма, Кандагара. Перебування радянських військ в Афганістані і їх бойова діяльність умовно поділяються на чотири етапи:

- грудень 1979 - лютий 1980рр. - введення радянських військ в Афганістан.
- березень 1980 - квітень 1985рр. - ведення активних бойових дій.
- травень 1985 - грудень 1986рр. - перехід від активних бойових дій переважно до підтримки дій афганських військ радянською авіацією, артилерією і саперними підрозділами.
- січень 1987 - лютий 1989рр. - участь радянських військ в проведенні афганським керівництвом політики національного примирення; підготовка радянських військ до повернення на Батьківщину і здійснення повного їх виводу.

Через горнило радянсько-афганської війни пройшло більше 160 000 українців. З них 2 378 загинули, в тому числі 60 вважаються зниклими безвісти або тими, що потрапили в полон. Поранення отримали більше 8 000 українців, з них 4 687 повернулися додому інвалідами. Із 72 осіб, удостоєних за роки «афганської» війни звання Герой Радянського Союзу, є 11 українців.

Війна в Афганістані призвела до численних жертв, розтратила величезні матеріальні ресурси. Фактично ця війна стала одним з факторів поразки Радянського Союзу в «холодній» війні. Якщо вже говорити про урок, то дійсно урок мужності і доблесті дав нам афганський народ у боротьбі за свої вікові традиції, культуру, релігію, Батьківщину.

Традиційно в лютому 10 раз поспіль в нашій школі відбулися змагання з настільного тенісу присвячені пам'яті воїна-інтернаціоналіста В.Кравченка, який загинув в Афганістані. На початку змагань учні 10 та 11 класів провели невеликий захід «Афганістан – ти серця мого біль...» Хвилиною мовчання присутні вшанували пам'ять загиблих афганців – земляків: Кравченка Валерія, Хамка Василя, Коновала Віктора та Титаренка Олега.

Колектив
Звенигородської ЗОШ-
інтернату I-III ступенів
– спортивного ліцею 5
лютого 2019 року
долучився до

відзначення Дня Безпечного Інтернету.

Шкільний психолог Ткаченко Н.В. провела лінійку і показала презентацію «Безпечний Інтернет». Також шкільний психолог Ткаченко Н.В. та соціальний педагог Дивнич Л.А. провели уроки для 7-11 класів на тему: «Інтимне селфі в Інтернеті – жарт чи небезпечний ризик?»

Відбулася відверта розмова з учнями на цю тему. Більшість зрозуміла негативний вплив небажаної інформації на їхнє життя і зацікавилася, тим, як уберегти себе від загроз, які несе Інтернет.

12 лютого в нашій школі було проведено загальношкільну лінійку, присвячену 30-річчю виведення військ з Афганістану. Одинадятикласники підготували змістовну презентацію, повідомлення, лунали вірші про Афганістан.

Скорботною хвилиною мовчання школярі вшанували пам'ять загиблих на афганській війні звенигородчан.

19 лютого учні 8 класу провели загальношкільну лінійку, присвячену пам'яті героїв Небесної Сотні. Присутні вшанували хвилиною мовчання загиблих героїв, запалили свічку пам'яті в данину тих, хто відійшов у вічність, хто заради торжества справедливості жертвував собою. У цей сумний для нас і пам'ятний день восьмикласники закликали кожного згадати у молитвах усіх героїв, які поклали свої голови за наше майбутнє.

10 чудернацьких шкіл у світі

1. Підземна школа. Terraset Elementary School РТА (США)

Учні американської школи Террасет – майже діти підземелля. Школу побудували в середині 1970-х років, коли США огорнула енергетична криза. У країні ввели режим економії енергії, що використовувалася безпосередньо і для опалювання шкіл. У

Рестоні побудували школу Террасет: розрівняли пагорб, звели на цьому місці будинок, а потім засипали його землею. Природне земляне покриття давало тепло і зберігало енергію.

Перед проектувальниками стояло ще одне непросте завдання: приміщення треба було не тільки підігрівати, а й охолоджувати. Це потребувало нових енергетичних витрат. Проблему вирішили сонячні колектори. Сьогодні Террасет – це не тільки найбільш енергозберігаюча школа в країні, але й одна з головних туристичних визначних пам'яток міста.

2. Школа без дисципліни. ALPHA Alternative School (Канада)

У школі ALPHA, що відкрила свої двері в 1972 році, панує вічне свято непослуху. Тут немає ані оцінок, ані суворого розкладу, ані навіть домашніх завдань. Ніхто не покарає за написану нецензурщину крейдою на дошці і не стоятиме над душею. Учні самостійно вирішують, як провести навчальний день і які заняття відвідати. Класи формуються не за віком, а за

інтересами: разом із математикою і правописом передбачені заняття з ліплення, кулінарії і навіть елементарної філософії. Завдання вчителів – просто не заважати.

Якщо в школі виникає якась конфліктна ситуація, то скликається спеціальний комітет з учнів і вчителів. Сторонам дають можливість висловитися і обґрунтувати свою думку, після чого комісія пропонує варіанти вирішення проблеми. Головне – знайти рішення, яке сподобається всім.

Ще одна традиція ALPHA – проводити збори, під час яких діти нарівні з дорослими мають право висловитися про необхідність внесення змін у сітку предметів і систему управління школою.

3. Кочова школа. «Кенелекен» (Росія)

У минулому діти кочівників-оленьярів або зовсім не здобували систематичної освіти, або були змушені залишатися в школах-інтернатах та місяцями не бачити рідних. Сьогодні ця проблема вирішується за допомогою кочових шкіл. У Якутії подібних НЗ уже більше десятка.

Одна з таких кочових шкіл – «Кенелекен». Вона є філією Харійалахської середньої школи Оленьоцького евенкійського національного району. На кожній новій стоянці кочівників,

крім звичних споруд, тепер з'являється ще й шкільний намет. Учні можна перерахувати на пальцях. Однак, попри нечисленність, згодом вони мало чим поступатимуться своїм одноліткам, яким пощастило навчатися в більш стабільних умовах. Діти займаються за спеціально складеним розкладом. Домашні завдання та контрольні отримують по інтернету – всі школи для дітей оленьярів у рамках національного проекту мають доступ до супутникового інтернету. Після виконання завдань – відсилають їх назад, на перевірку.

(Далі буде...)

Булінг в класі. Що робити вчителю?

У школі вирішальна роль у боротьбі з булінгом належить учителям. Проте впоратися з цією проблемою вони можуть тільки за підтримки керівництва школи, батьків, представників місцевих органів влади та громадських організацій. Для успішної боротьби з насильством у школі:

- Усі члени шкільної спільноти мають дійти єдиної думки, що насильство, цькування, дискримінація за будь-якою ознакою, сексуальні домагання і нетерпимість у школі є неприйнятними.
- Кожен має знати про те, в яких формах може виявлятися насильство й цькування і як від нього страждають люди. Вивчення прав людини і виховання в дусі миру має бути включено до шкільної програми.
- Спільно з учнями мають бути вироблені правила поведінки у класі, а потім загальношкільні правила. Правила мають бути складені в позитивному ключі «як треба», а не як «не треба» поводитися. Правила мають бути зрозумілими, точними і короткими.
- Дисциплінарні заходи повинні мати виховний, а не каральний характер. Осуд, зауваження, догана мають бути спрямовані на вчинок учня і його можливі наслідки, а не на особистість порушника правил.
- Жоден випадок насильства або цькування і жодну скаргу не можна залишати без уваги. Учням важливо пояснити, що будь-які насильницькі дії, образливі слова є неприпустимими. Реакція має бути негайною (зупинити бійку, припинити знущання) та більш суворою при повторних випадках агресії.
- Аналізуючи ситуацію, треба з'ясувати, що трапилося, вислухати обидві сторони, підтримати потерпілого й обов'язково поговорити із кривдником, щоб зрозуміти, чому він або вона так вчинили, що можна зробити, щоб таке не повторилося. До такої розмови варто залучити шкільного психолога.
- Залежно від тяжкості вчинку можна пересадити учнів, запропонувати вибачитися, написати записку батькам або викликати їх, позбавити учня можливості брати участь у позакласному заході.
- Учням треба пояснити, що навіть пасивне спостереження за знущаннями і бійкою надихає кривдника продовжувати свої дії. Свідки події повинні захистити жертву насильства і, якщо треба, покликати на допомогу дорослих.
- Потрібно запровадити механізми повідомлення про випадки насильства, щоб учні не боялися цього робити. Ці механізми повинні забезпечувати учням підтримку і конфіденційність, бути тактовними.
- Для успішного попередження та протидії насильству треба проводити заняття з навчання навичок ефективного спілкування та мирного розв'язання конфліктів.

Іменинники березня

Батенко Ольга Олександрівна (01.03)

Лаврега Галина Петрівна (10.03)

Литвиненко Ірина Станіславівна (10.03)

Лукіша Олег Іванович (10.03)

*Нехай завжди
Здійснюються
заповітні мрії.*

Газета «Лідер» Звенигородської загальноосвітньої школи –інтернату І-ІІІ ступенів-спортивного ліцею
Звенигородської районної ради Черкаської області.

Головний редактор: Куценко Н. В.

Творча кореспондентська група: Винарська Лілія, Утятнікова Дарина, Брик Анастасія

Комп'ютерна верстка і дизайн: Куценко Н. В.